

การพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสมสำหรับเด็กที่มีความ
บกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร
DEVELOPMENT OF ENGLISH VOCABULARY MEMORIZATION USING
MULTIMEDIA FOR HEARING LMPAIRED CHILDREN, PRATOM SUKSA
2, ANUSAN SUNTHON SCHOOL FOR THE DEAF

¹สุภิญญา ทัณญเจริญ และ ²วารุณี โพธาสินธุ์

¹Supinya Tanyajaroen and ²Varunee pothasin

¹มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่, ประเทศไทย

¹North – Chiang Mai University, Thailand

¹Supinya.tunyaroun@gmail.com, ²Va_runee@hotmail.com

Received: June 21, 2024; **Revised:** July 29, 2024; **Accepted:** August 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของสื่อประสม
ในการพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร 2) เพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้
สื่อประสมที่มีประสิทธิภาพ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร กลุ่มประชากร ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร จำนวน 11 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2566 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ สื่อประสม เรื่อง คำศัพท์ผลไม้และคำศัพท์สี เครื่องมือที่
ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้คำศัพท์ จำนวน 20 ข้อ สถิติ
ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1)
ประสิทธิภาพของสื่อประสมเรื่องคำศัพท์ผลไม้ และคำศัพท์สี สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการ

¹ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

² อาจารย์ ดร. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

ไ้ยีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีความสอดคล้องของสื่อประสมคำศัพท์ผลไม้เท่ากับ 0.90 และมีค่าดัชนีความสอดคล้องของสื่อประสมคำศัพท์สี เท่ากับ 0.87 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยสื่อประสมเรื่องคำศัพท์ผลไม้ และคำศัพท์สี สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.95 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 15.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.57 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : การสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน, สื่อประสม, การจดจำคำศัพท์

Abstract

This research aimed 1) to establish and determine the effectiveness of multimedia in developing English vocabulary memorization for children with hearing impairments in Pratom Suksa 2, Anusan Sunthon School for the Deaf 2) to improve English vocabulary memorization by using effective multimedia for children with hearing impairments in Pratom Suksa 2, Anusan Sunthon School for the Deaf. The population included 11 children with hearing impairments in Pratom Suksa 2, Anusan Sunthon School for the Deaf, in second semester, academic year 2023. The tools used in this research were multimedia on fruit vocabulary and color vocabulary. The tools used in the data collection were 20 vocabulary learning achievement tests. The statistics used in the data analysis were means and standard deviations. The finding showed that 1) Multimedia performance on fruit vocabulary and color vocabulary for children with hearing impairments in Pratom Suksa 2 has a concordance index of 0.90 for fruit vocabulary and a concordance index of 0.87 for color vocabulary . 2) The achievement score after learning with multimedia on fruit vocabulary, and color vocabulary was higher than before learning. The average score before learning was at 7.73, the standard deviations at 1.95 and the average score after learning was at 15.36, the standard deviation was at 1.57, indicating that students had higher learning ability and memorization of English vocabulary after learning than before learning.

Keywords: English instruction for children with hearing impairments, multimedia , vocabulary memorization.

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 10 วรรค 2 ระบุว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 (2562) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 มาตรา 5 ระบุไว้ว่า คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา คนพิการเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น คนพิการได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 (2556)

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือบุคคลที่มีความสามารถในการได้ยินลดลงหรือสูญเสียการได้ยินทั้งหมด สามารถเกิดขึ้นได้ตั้งแต่กำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลัง โดยสาเหตุของการสูญเสียการได้ยินเกิดจาก ประสาทหูเสื่อม กรรมพันธุ์ อุบัติเหตุ การได้ยินเสียงดังเป็นเวลานานหรือการเจ็บป่วย ลักษณะอาการที่สามารถพบได้ทั่วไป เช่น ได้ยินเสียงผู้อื่นไม่ชัด ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นพูด ต้องพูดซ้ำ หรือให้พูดดังขึ้นเรื่อย ๆ เป็นต้น อาการของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เช่น เด็กจะไม่ตอบสนองเมื่อได้ยินเสียง เด็กจะไม่พูดหรือไม่ออกเสียงตาม เป็นต้น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ถือเป็นบุคคลที่สูญเสียการได้ยิน ตั้งแต่ระดับหูตึงน้อยจนถึงหูหนวก โดยคนหูตึงเป็นบุคคลที่ยังพอได้ยิน โดยทั่วไปจะใช้เครื่องช่วยฟัง หากตรวจวัดการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90-26 เดซิเบล คนหูหนวกเป็นบุคคลสูญเสียการได้ยินที่ไม่สามารถเข้าใจได้โดยผ่านการพูดคุย หากตรวจวัดการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยิน ตั้งแต่ 90 เดซิเบลขึ้นไป

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์นำมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร จึงมีความสำคัญมากในการดำรงชีวิต ซึ่งภาษานับเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่ใช้แทนสัญลักษณ์ต่างๆ สิ่งของ ความรู้สึกนึกคิด การเรียนรู้ ภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะในชีวิตประจำวันมนุษย์มีการติดต่อสื่อสาร แสดงความคิดเห็น และแสดงความต้องการของตนโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ดังนั้น เด็กปกติจะเรียนรู้ภาษาได้ต้องอาศัย

ประสาทสัมผัสทางการฟังเป็นส่วนใหญ่ ในทางกลับกันเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะไม่สามารถใช้ประสาทสัมผัสนี้ได้เนื่องจากการสูญเสียการได้ยิน

“ภาษามือ” คือ ภาษาสำหรับคนหูหนวก ใช้มือ สีสหน้า และกิริยาท่าทางประกอบในการสื่อความหมายและถ่ายทอดอารมณ์แทนการพูด ภาษามือเป็นภาษาที่นักการศึกษาทางด้านการศึกษาศาสตร์ของ คนหูหนวกตกลงและยอมรับกันแล้วว่าเป็นภาษาหนึ่งสำหรับติดต่อสื่อความหมายระหว่างคนหูหนวกกับ คนหูหนวกด้วยกัน และระหว่างคนปกติกับคนหูหนวกในภาษาอังกฤษ เรียกว่า “Sign Language” หรือ “Manual Communication” กรมสามัญศึกษา (2544) โดยธรรมชาติของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะใช้ภาษามือในการสื่อความหมาย ภาษามือจึงเป็นภาษาพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกต่อเด็กในการดำเนินชีวิตและจากการศึกษาของสิริรัตน์ เพ็ชรปรี (2548) ที่ศึกษาผลการใช้ตำราที่มีภาษามือประกอบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่สูญเสียการได้ยินอย่างรุนแรงในสหรัฐอเมริกา พบว่า ความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างรุนแรง โดยใช้ตำราที่มีภาษามือประกอบจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าตำราปกติ แสดงให้เห็นว่าภาพท่าภาษามือที่ใช้ประกอบ ในหนังสือ ช่วยให้เด็กมีความบกพร่องทางการได้ยินระดับรุนแรง (หูหนวก) มีความสามารถในการอ่านดีขึ้น ลักษณะของการเรียนภาษาเป็นการฝึกทักษะ การได้รับการฝึกฝนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และมีความสามารถในการสื่อสารได้ การที่เด็กนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากเด็กจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำและคำศัพท์เป็นพื้นฐานนอกจากนี้เด็กจะเรียนรู้คำที่มีประโยชน์ต่อตัวเองและสามารถเข้าใจได้ก่อนคือคำที่เป็นรูปธรรม เช่น ของจริง รูปภาพ ซึ่งจะกระตุ้นให้เด็กจดจำคำได้อย่างแม่นยำและคงทน

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษานานาชาติหรือภาษากลางของโลกที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อสื่อสาร ระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษา ต่างวัฒนธรรมกัน ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์และมีผลกระทบต่อประชากรไทยหลากหลายทั้งการติดต่อสื่อสาร การศึกษา วัฒนธรรม การเดินทางท่องเที่ยว การประกอบอาชีพและ ความสัมพันธ์ในการพัฒนาประเทศ ภาษาอังกฤษนอกจากจะเป็นภาษากลางหรือภาษาสากลที่ใช้ใน การติดต่อสื่อสารระดับ โลกแล้วในหลายประเทศทั่วโลกยังได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และภาษาที่สองซึ่งส่งผลทำให้ประเทศหรือชาติ ต่าง ๆ พยายามแสวงหาวิธีการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาประชาชนของตนเอง ให้มีทักษะและสามารถติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ ด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระดับที่กว้างขึ้นหรือในระดับนานาชาติอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง

สามารถยื่น หักด้อยู่ในสังคมของตนเอง และสังคมโลกได้อย่างมั่นคง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2554)

นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาพร้อมอ้างอิงงานวิจัยที่สามารถแก้ปัญหานั้นได้ คือการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายชนิด โดยให้มีความสัมพันธ์อย่างมีระบบเป็นผลดีกว่าการใช้สื่ออย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของจุฬาลักษณ์ นัคคี (2558) ที่กล่าวว่า สื่อประสมช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ ได้รับความรู้จากสื่อหลาย ๆ ชนิด ทำให้นักเรียนมีความสนใจในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นและยังช่วยประหยัดเวลาทั้งครูและนักเรียนในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีติ อัครเรืองสุข (2559) ที่กล่าวว่าสื่อประสมสามารถสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ โดยการใช้เทคนิคการนำเสนอที่หลากหลายสามารถดึงดูดและคงความสนใจของผู้เรียน ช่วยให้เกิดความคงทนในการจดจำ เพราะรับรู้จากหลายช่องทาง ทั้งภาพและเสียง ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น อธิบายสิ่งที่ซับซ้อนให้ง่ายขึ้น ขยายสิ่งที่เป็นามธรรมให้เป็นรูปธรรมขึ้น สามารถทบทวนบทเรียนซ้ำได้ตามความต้องการ

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และกระตุ้นให้เด็กเกิดความจำคำศัพท์ทั่ว ๆ ไป นับว่าเป็นคำที่เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เช่น ชื่อผลไม้ ชื่อสี เป็นต้น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก็ต้องเรียนรู้คำต่าง ๆ เหล่านี้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร พบปัญหาในชั้นเรียนจากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนจะท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษบ่อยครั้งแต่ก็ไม่สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เลย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของสื่อประสม ในการพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร
2. เพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสมที่มีประสิทธิภาพ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 11 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการสอนวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้แก่ คำศัพท์ผลไม้ ได้แก่ Coconut, Apple, Grape, Pineapple, Orange, Lemon Strawberry, Banana, Papaya, Mango คำศัพท์สี ได้แก่ Red, Blue, Yellow, Black, Green, White, Pink, Orange, Brown, Grey

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน

3.2 สร้างสื่อประสมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้แก่ คำศัพท์ผลไม้ คำศัพท์สี จำนวน 2 ชุด ชุดละ 10 คำ ในแต่ละชุดประกอบด้วย บัตรภาพ บัตรคำ วิดีทัศน์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ และวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและนำเสนอแบบพรรณนาโวหาร

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของสื่อประสมเรื่องคำศัพท์ผลไม้ และคำศัพท์สี สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีความสอดคล้องของสื่อประสมคำศัพท์ผลไม้ เท่ากับ 0.90 และมีค่าดัชนีความสอดคล้องของสื่อประสมคำศัพท์สี เท่ากับ 0.87

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยสื่อประสมเรื่องคำศัพท์ผลไม้ และคำศัพท์สี สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.95 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 15.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.57 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัย เพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสมที่มีประสิทธิภาพ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของสื่อประสม เรื่องคำศัพท์ผลไม้ และคำศัพท์สี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร พบว่า ประสิทธิภาพของสื่อประสม เรื่องคำศัพท์ผลไม้ และคำศัพท์สี กับเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดพบว่า คุณภาพของสื่อการเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์ผลไม้ มีความถูกต้องเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.90 และคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์สี มีความถูกต้องเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.87 และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สื่อประสมที่ดีจะต้องมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัยและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนโดยกิจกรรมจะต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย และสามารถจดจำคำศัพท์ได้นาน ลักษณะของสื่อต่าง ๆ ที่ใช้จะต้องมีขนาด สี และตัวอักษรที่ชัดเจน อาจกล่าวได้ว่า สื่อประสมเรื่องคำศัพท์ผลไม้ และคำศัพท์สี สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ในการสร้างอย่างเป็นระบบแบบแผน และมีการวิเคราะห์ปัญหา ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร รวมถึงดำเนินการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน และนำมาเป็นหัวข้อในการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอีกทั้งยังนำมาใช้เป็นแนวทางในการเรียบเรียงเนื้อหาสื่อประสมแต่ละชุด โดยมีบัตรภาพ บัตรคำ วัสดุทัศน ข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องตามตามเนื้อหา วัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องตามการจัดการเรียนรู้ ความตรงตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดย (IOC) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงทำให้สื่อประสมเรื่องคำศัพท์ผลไม้ และคำศัพท์สี สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาทิพย์ เรืองงาม, แสงเดือน เจริญฉิม, พินดา วราสุนันท์, กนิษฐา เชาววัฒนกุลและ วิทยา ชัมเจริญ (2562) ที่กล่าวว่า การพัฒนาสื่อประสมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารทาง คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1 สื่อประสม

เรื่องความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการพัฒนามีประสิทธิภาพ 76.89/ 75.85 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมอยู่ในระดับดีมาก และนักเรียนจำนวนร้อยละ 73.52 มีทักษะการสื่อสารทาง คณิตศาสตร์อยู่ในระดับดีขึ้น 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิณิสภา พัทธธนโรจน์ (2564) ที่กล่าวว่า การนำเสนอสื่อต่าง ๆ ที่นำมารวมไว้ในสื่อประสม เช่น ตัวอักษร ภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ จะต้องมีความเหมาะสมซึ่งสื่อที่มีคุณภาพควรได้รับการตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อให้อยู่ในระดับที่ต้องการก่อนจะนำไปใช้ ดังนั้นสื่อประสมควรจะได้รับประเมินทั้งคุณภาพของสื่อที่มีต่อการเรียนการสอน การออกแบบหน้าจอการใช้งานและประสิทธิภาพของสื่อประสมด้วย การพัฒนาสื่อประสมโดยประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ผสมผสานรูปแบบการนำเสนอข้อมูล รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และออกแบบให้ตอบสนองต่อการรับรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองในรูปแบบของภาพประกอบ ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวีดิทัศน์ที่จะช่วยอธิบายเนื้อหาในเรื่องที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ซึ่งผลการเรียนรู้นั้นสะท้อนผ่านค่าเฉลี่ยคะแนนการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนกับแบบทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 80.86 และ 81.07 ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อประสม เพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสมที่มีประสิทธิภาพ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร จากนักเรียนจำนวน 11 คน โดยใช้แบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.95 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 15.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.57 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนได้สูงกว่า ก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากได้เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 แผน ใช้เวลาในการเรียนการสอน แผนละ 2 ชั่วโมง ในแผนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น คำศัพท์เรื่องผลไม้ จำนวน 5 แผน คำศัพท์เรื่องสี จำนวน 5 แผน รวมถึงสื่อประสมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ประกอบไปด้วย บัตรภาพ บัตรคำ คำศัพท์เรื่องผลไม้จำนวน 10 คำ คำศัพท์เรื่องสีจำนวน 10 คำ และวีดิทัศน์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยแสดงท่าภาษามือเพื่อบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ และการสะกดคำศัพท์นั้น ๆ จึงส่งผลให้มีการจัดการเรียนรู้ที่ตรงตามวัตถุประสงค์ และช่วยพัฒนาความรู้ ความสามารถของเด็กให้เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ดังนั้นการใช้สื่อประสมประกอบกับการสอนช่วยให้นักเด็กเกิดความเข้าใจและสามารถจดจำ

บทเรียนได้ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัจฉรา เจตบุตร (2554) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนสื่อ ประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน เช่นเดียวกับ ชนิกา บัวผิยน (2013) ที่ศึกษาผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อน เรียนและหลังเรียนโดยใช้สื่อประสม เรื่อง "สารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 26 คน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ก่อนเรียนด้วยสื่อประสม นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารใน ชีวิตประจำวันเล็กน้อย เมื่อได้เรียนด้วยการใช้สื่อประสมแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น จึงสามารถนำความรู้มาทำแบบทดสอบหลังเรียนและได้คะแนนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าสื่อประสมเรื่องสารในชีวิตประจำวันเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธิติ ไซยัณศิริ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อประสมเรื่องคำช่วยภาษาญี่ปุ่นระดับ ต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 45 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนโดยใช้สื่อ ประสม เรื่อง คำช่วยภาษาญี่ปุ่นระดับต้นสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เนื่องจากการใช้สื่อประสมช่วยให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย อีกทั้งมี ความน่าสนใจในด้านรูปแบบการนำเสนอคือมีทั้งเสียงบรรยายและภาพประกอบเช่นเดียวกับ กุหลาบ ปัญญาพองใส (2563) ที่ศึกษาและพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ซึ่งพบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 10.04 จากระคะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเท่ากับ 30.53 จากระคะแนนเต็ม 30 คะแนน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นเมื่อได้รับการสอนโดยการใช้เกม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เนตรนภิศ นุกูลกิจ และคณะ (2562) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งพบว่านักเรียนมี คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่ดีขึ้นเมื่อได้รับการสอนโดยการใช้เกม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขจิตรัตน์ กลาง (2562) ที่ศึกษาการใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนการกุศลหลวงปู่ศรีจันทร์วิวัฒนาโก ซึ่งพบว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบ คำศัพท์หลังจากการเรียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยการใช้เกมสูงกว่าคะแนนการทดสอบหลังการเรียน

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

1. นักเรียนที่เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสม มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น จึงควรใช้สื่อประสมเพื่อเป็นทางเลือกที่จะพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ครูผู้สอนควรใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายรูปแบบรวมถึงการใช้สื่อในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน
3. ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ดูแล แนะนำ และให้กำลังใจ ชมเชยนักเรียนเพื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างตั้งใจ ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ
4. การนำสื่อประสม มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ และให้ความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากสื่อประสมหรือตอบข้อสงสัยจากบทเรียนแก่นักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (1 พฤษภาคม 2562). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก. หน้า 49-53.
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556. (17 พฤษภาคม 2556). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 130 ตอนที่ 42 ก. หน้า 1-3.
- สามัญศึกษา, กรม. (2544). แนวทางการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร วิโรฒ.
- สิริรัตน์ เพ็ชรโปรี. (2548). การศึกษาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษามือของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมเกมเบ็ดเตล็ด.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2554). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, กรุงเทพฯ : พรักหวานกราฟฟิค.
- จุฬาลักษณ์ นัคคี. (2558). การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงและการเขียนคำศัพท์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแม่อุคหลวง. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- ศรุต อิศวเรืองสุข. (2559). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ED 13301 นวัตกรรม เทคโนโลยี และการสื่อสารทางการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2567, จาก <http://portal5.udru.ac.th/ebook/pdf/upload/18y8Sf982P2mg898cc3w.pdf>.
- จุฑาทิพย์ เรืองงาม และคณะ. (2562). การพัฒนาสื่อประสมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ศาสตรการศึกษและการพัฒนามนุษย์. 3 (2), 30-42.
- ศศิณิสภา พัชรธนโรจน์ และพริ้มไพร วงศ์ชมภู. (2564). การพัฒนาสื่อประสมเรื่องการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พืชท้องถิ่นในชุมชนวัดซ่งแล อำเภอมะแมง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 13 (1), 100-114.
- อัจฉรา เจตบุตร. (2554). การพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธิดิ ไชยันตร์. (2564). การพัฒนาสื่อประสมเรื่องคำช่วยภาษาญี่ปุ่นระดับต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชนิกา บัวเฟียน. (2556). การสร้างสื่อประสมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง "สารใน ชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- กุหลาบ ปัญญาผ่องใส. (2563). การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15 (เวียงเก่า แสนภูวิทยาประสาท). สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2567, จาก <https://web.rpg15.ac.th>.
- ขจิตรัตน์ สูงกลาง. (2562). การใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนการกุศลหลวงปู่ศรีจันทร์วันณาโก อำเภอมืองเลย จังหวัดเลย. วารสารศรีล้านช้างปริทรรศน์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562).
- เนตรนภิส นุกุลกิจ และคณะ. (2562). การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี. สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2567, จาก http://pkn.ac.th/workteacher-detail_8539.

